Λέτε να…;

written by Δημήτρης Λεβέντης | 21.05.2023

Η πιό πιθανή παράσταση που θα αντικρίσουμε από αύριο.
Θα είναι γερά τα ανταλλάγματα.
Ότι έχει απομείνει από το πασόκ θέλει να κυβερνήσει με οποιοδήποτε τίμημα
Δεύτερο γύρο δέν θα ριψοκινδυνεύσει ο Μητσοτάκης .
Η επιμονή του γιά αυτοδυναμία και θέληση του δυσώδους τμήματος του πασόκ να συγκυβερνήσει θα εξαγριώσουν τους αριστερούς ψηφοφόρους που απέχουν και είναι κάμποσες χιλιάδες.
Οι πολιτικές επιλογές της ηγετικής ομάδας Τσίπρα-Παπά απο την επομένη του μεγαλειώδους ΟΧΙ τον Ιούλη του 15 έστειλαν αυτόν τον κόσμο σπίτι του.
Σε περίπτωση που ο σύριζα προηγείται θα δεχτεί την χείρα σωτηρίας του Τσίπρα οι απώλειες του θα είναι λιγότερες και οι δυό θα ανεχτούν την παρουσία της Μπαρουφακίας με την Λαέ.
Η δυσμενέστατη εξέλιξη αυτής της συγκατοίκησης Δεξιάς-πασόκ στην εξουσία θα φέρει την χώρα πιό κοντά στη δυστοπία και τον μνημονιακό γκρεμό αλλά θα

δρομολογήσει τουλάχιστον δύο θετικές εξελίξεις .
Θα “σπάσει ” το πασοκικό μόρφωμα σε τουλάχιστον τρία κομμάτια και θα θέσει στο εδώλιο την πολιτική της ομάδας Τσίπρα – Παπά από τις μάζες των ψηφοφόρων του ηττημένου σύριζα που δέν έδειξε μόνον ανοχή αλλά ουσιαστικά συμπολιτεύτηκε τούτα τα χρόνια με τον άκρατο νεοφιλελευθερισμό.
Θεωρώ μια ισχυρή διάσπαση στα αριστερά της δεξιάς σοσιαλδημοκρατίας πολύ πιθανή και την ενίσχυση ενός ισχυρού πόλου συσπείρωσης των δυνάμεων της εξωσυστημικής αριστεράς πέρα από τον συντηρισμό και το φρένο του Περισσού.
Ακόμα η εμπειρία μιάς συλλογικής συγκυβέρνησης όπως το 012 λειτούργησε υπέρ των κινημάτων αποψίλωσε την καθεστηκυία τάξη από τις πολιτικές της εφεδρείες που έτσι εξαντλούνται και τα μέτωπα συγκεκριμενοποιούνται χωρίς ενδιάμεσους παράγοντες .
Από τη μιά η οπισθοδρόμηση από την άλλη η προοδευτική πρόταση .
Μιαν αντιπρόταση που θα δίνει απαντήσεις σε αυτόν που σήμερα δεν έχει να πληρώσει τη θεραπεία της μάνας του, σε αυτόν που δεν έχει να σπουδάσει τα παιδιά του, σε αυτόν που δεν του φτάνει η σύνταξη και γκρεμοτσακίζεται από τη σκαλωσιά στα 69 του χρόνια.
Και βέβαια, το νόημα της αποχής μετουσιώνεται εντελώς στα περιεχόμενα, αν είχες ένα στιβαρό κοινωνικό κίνημα «να χορεύει τα στερνά της αστικοδημοκρατίας κατά πως βούλεται», και διαφορετικό περιεχόμενο όταν η κυρίαρχη τάξη σε έχει στριμώξει στη μια λωρίδα της Πανεπιστημίου χωρίς να μπορείς καν να ξεμυτίσεις.
Αν υπάρχει λοιπόν ένας τρόπος να απαξιώσουμε τις εκλογικές αυταπάτες στην πράξη, αυτός είναι ο στοχευμένος και αποτελεσματικός αγώνας χωρίς αυταπάτες στις ημέρες που μεσολαβούν από την μία εκλογή στην άλλη. Κι ένας αποτελεσματικός αγώνας δεν θα πρέπει να αγνοεί την σύνταξη μιας νέας πρότασης, ενός γειωμένου σχεδίου περάσματος από το σήμερα στην ανεξούσια κοινωνία του μέλλοντος.